

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Levélcím: 1245, Budapest 5. Pf. 1036

Telefon: (06-1) 472-8865, **Fax:** (06-1) 472-8860

Ügyszám: Vj/23/2011.

Iktatószám: Vj/23- 211/2011.

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a dr. S. Sz. ügyvéd (K., Sz., S. és Társai Ügyvédi Iroda., cím:) és dr. N. Cs. I. ügyvéd (cím:) által képviselt **Axel Springer-Magyarország Kft.** (2800 Tatabánya, Mártírok út 44.) vállalkozással szemben gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalma tárgyában indított versenyfelügyeleti eljárás során eljárési bírság kiszabásáról szóló vizsgálói végzéssel szemben benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában megismételt eljárás során – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t.

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa

1. a Gazdasági Versenyhivatal Fúziós Irodájának eljárési bírságot kiszabó, Vj/23-130/2011. számú végzését akként **változtatja meg**, hogy
  - a) a kiszabott eljárési bírságot 1.700.000 Ft-ra, azaz egymillió-hétszázézer forintra csökkentti,
  - b) megállapítja, hogy az Axel Springer-Magyarország Kft. magatartása az eljárás elhúzását is eredményezte,
  - c) azt a körülményt, amely szerint az eljárési bírság kiszabására okot adó magatartást súlyos jogsérelmet vizsgáló eljárásban tanúsította az Axel Springer-Magyarország Kft., a jogsértés elkövetésétől való elrettentés érdekében a vállalkozás vagyoni helyezte és jövedelmi viszonyai körében veszi figyelembe (34., 35. pontok),
  - d) a jogellenes magatartás súlya körében enyhítő körülményként értékeli, hogy az Axel Springer-Magyarország Kft. utóbb eleget tett adatszolgáltatási kötelezettségének,
  - e) a jogellenes magatartás súlya körében értékeli, hogy az eljárás alá vont magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, illetve ha csekély mértékben is, de az eljárás elhúzódnását eredményezte,
  - f) az eljárési bírság összegének elrettentő hatását a vállalkozás vagyoni helyezte és jövedelmi viszonyai körében veszi figyelembe (indokolás 37. pont),
  - g) az Axel Springer-Magyarország Kft.-nek a vizsgálói végzés meghozatalának időpontjában, az eljárési bírság kiszabásakor figyelembeveendő, 2011. évre vonatkozó nettó árbevételének összege [...] Ft, ezért a kiszabható eljárési bírság maximuma [...] Ft volt (indokolás 41. pont),

2. **megsemmisíti** a Gazdasági Versenyhivatal Fúziós Irodájának eljárási bírságot kiszabó, Vj/23-130/2011. számú végzése indokolásának

- a) arra hivatkozó 15. pontját, hogy a Vj/23-121/2011. számú versenytanácsi végzésben az eljáró versenytanács az Axel Springer-Magyarország Kft. jogorvoslati kérelmében felhozott egyéb, a bírságösszeg meghatározásának szempontjain túli kifogásainak nem adott helyt,
- b) 6. pontját abban a vonatkozásban, hogy az eljárás alá vont a kötelezettsége teljesítését jobb tudomása ellenére tagadta meg,
- c) a 35. pontja arra vonatkozó utalásait, mely a jóhiszeműség elvének megsértését mint szankcionálandó körülményt veszi figyelembe.

3. egyebekben a Gazdasági Versenyhivatal Fúziós Irodájának eljárási bírságot kiszabó, Vj/23-130/2011. számú végzését az 1-2. pontokkal nem érintett részek tekintetében **helybenhagyja**.

E végzés felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított nyolc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsánál benyújtandó vagy ajánlott küldeményként postára adott jogorvoslati kérelemben lehet kérni. A kérelmet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nemperes eljárásban bírálja felül, amely során kizárólag okirati bizonyításnak van helye, azonban a bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja. A jogorvoslati kérelemnek a végzés végrehajtására halasztó hatálya van.

I n d o k o l á s

I.

A tényállás megállapításának alapjául szolgáló körülmények

A Vj/23/2011. számú eljárás, az Axel Springer-Magyarország Kft. felhívása adatszolgáltatásra

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2011. március 22-én indított versenyfelügyeleti eljárást többek között az Axel Springer-Magyarország Kft. (a továbbiakban: Axel Springer vagy eljárás alá vont vagy kérelmező) ellen gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértése miatt.
2. A Gazdasági Versenyhivatal 2012. július 6-i keltezésű, Vj/23-054/2011. iktatószámú végzésében adatszolgáltatásra (a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére) kötelezte a kérelmezőt.
3. A kérelmező a Vj/23-077/2011. iktatószámú, a GVH-hoz 2012. augusztus 3-án beérkezett adatszolgáltatásában a végzésben feltett kérdésekre nem vagy csupán hiányosan adott választ. A kérelmező kifejtette, hogy értelmezésében a Vj/23/2011. számú versenyfelügyeleti eljárás „a 2000. év során létrejött, vasárnapi lapokkal kapcsolatos szerződések kölcsönös versenytilalomra, illetve árak [vasárnapi lapok árus lapárai és hirdetési árai] egyeztetésére

2.

vonatkozó rendelkezése[ijt]” vizsgálja, erre tekintettel pedig „*a vizsgálat ügyindító végzésében meghatározott tárgyának keretei között*” válaszolja meg a feltett kérdéseket.

A vizsgálók eljárási bírságot kiszabó végzése

4. A vizsgálók 2012. szeptember 1-jei keltezésű, Vj/23-103/2011. számú végzésben (a továbbiakban: első Végzés) a kérelmezővel szemben 4.000.000 Ft eljárási bírságot szabtak ki, mert álláspontjuk szerint a kérelmező indokolatlanul leszűkítette az eljárás tárgyát és erre hivatkozással nem vagy csak hiányosan teljesítette adatszolgáltatási kötelezettségét. A vizsgálók álláspontja szerint a kérelmező magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult. Az eljárási bírság összegének meghatározása kapcsán az első Végzés rögzíti, hogy a bírság összegének meghatározásakor figyelembevételre került egyebek mellett a vizsgált jogsérelem súlya, a felróhatóság mértéke, az eljárás jellege és tárgya, a megbírságolt vállalkozásnak az eljárás további szakaszában a valós tényállás feltárásának megghiúsítására, illetve az eljárás elhúzására irányuló kísérlettől történő elrettentése, a megbírságolt vállalkozás vagyoni helyzete, az eljárás eddigi szakaszában tanúsított együttműködése, valamint hogy a kérelmezővel szemben az eljárásban első ízben került sor eljárási bírság kiszabására. Az első Végzés rögzítette továbbá, hogy a kérelmező előző üzleti évben elért nettó árbevétele a 2011. évi eredménykimutatása szerint [...] Ft volt, melyre figyelemmel a kiszabott eljárási bírság a törvényi maximum hozzávetőlegesen 5%-a.

A kérelmező jogorvoslati kérelme

5. A kérelmező az első Végzéssel szemben 2012. szeptember 11-én benyújtott Vj/23-108/2011. számú jogorvoslati kérelemmel élt.
6. Kérelmében elsődlegesen kérte, hogy – amennyiben a vizsgálók nem vonják vissza – az eljáró versenytanács az eljárási bírságot kiszabó első Végzést semmisítse meg.
7. A kérelmező jogorvoslati kérelmének 4. pontjában többek között arra hivatkozott, hogy az eljárási bírságot kiszabó első Végzés az eljárási bírság összegét nem indokolta, hogy miért, milyen szempontok szerint állapította meg, valamint a jogszabályi szempontokon kívül – jogellenes módon – figyelembe vette az eljárás jellegét és tárgyát, holott ilyen szempont sem a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 61. §-ából, sem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 61. §-ából, sem pedig a bírság általános fogalmából nem olvasható ki. A kérelmező adatszolgáltatását utóbb a Vj/23-111/2011. számú, a GVH-hoz 2012. szeptember 14-én érkezett beadványával kiegészítette, s azt az adatszolgáltatásra kötelező végzés megfelelő teljesítéseként a vizsgálók elfogadták.

Az eljáró versenytanács döntése a jogorvoslati kérelemről

8. Az eljáró versenytanács 2012. október 12-én kelt, Vj/23-121/2011. számú végzésével (a továbbiakban: versenytanácsi végzés) a vizsgálók Vj/23-103/2011. számú, eljárási bírságot megállapító végzését megsemmisítette és a vizsgálókat új eljárásra utasította.

9. Az eljáró versenytanács a kérelmező jogorvoslati kérelmének 4. pontjában ismertetett kifogások vonatkozásában a kérelemnek helyt adott.
10. Az eljáró versenytanács megállapította, hogy a Tpv. 61. §-a szerinti eljárási bírság összegét a vizsgáló a Ket. 61. §-ának (4) bekezdésében meghatározott szempontok mérlegelésével kell, hogy megállapítsa. A Ket. 72. §-a (1) bekezdésének ec) pontja a Ket. 72. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel továbbá azt a kötelezettséget is a vizsgálóra rója, hogy a Ket. 61. §-ának (4) bekezdése szerinti szempontokat a végzés indokolásában úgy mutassa be, hogy abból az említett törvényi mérlegelési szempontok bírságösszeg megállapítására való közrehatása kitűnjék. Ezért nem elegendő a Ket. 61. §-ának (4) bekezdésében említett mérlegelési körülmények pusztá felsorolása, az eljárásjogilag helyes döntéshez ugyanis szükséges annak bemutatása is, hogy ezek a törvényi mérlegelési szempontok a bírság összeg megállapításánál miként hatottak közre, az egyes szempontok mely indokokra figyelemmel állnak meg.
11. Abban egyetértett az eljáró versenytanács a kérelmezővel, hogy a vizsgáló az eljárási bírság összegének megállapítása körében kizárólag a Ket. 61. §-ának (4) bekezdésében említett szempontok mentén mérlegelhet. Nem lehet ezért önálló – a Ket. 61. §-ának (4) bekezdésében említett szempontokkal egyenértékű – mérlegelési szempont az eljárás jellege és tárgya, a megbírságolt vállalkozásnak az eljárás további szakaszában a valós tényállás feltárásának megghiúsítására, illetve az eljárás elhúzására irányuló kísérlettől történő elrettentése, az eljárás eddigi szakaszában tanúsított együttműködése, valamint hogy a vállalkozással szemben az eljárásban első ízben került sor eljárási bírság kiszabására.
12. Ezeket a szempontokat a vizsgálónak valamely Ket. 61. §-ának (4) bekezdése szerinti törvényi mérlegelési szempont keretében kell értékelnie. Vagyis nem eleve kizárt ezen felsorolt szempontok eljárási bírság összegének meghatározása körében való mérlegelése, de a végzés indokolásából ki kell tűnjék, hogy az adott – a Ket. 61. §-ának (4) bekezdésében kifejezetten nem említett – szempont mely törvényi mérlegelési körülmény körében és milyen okból hatott közre a bírság összegének meghatározása során.

II.

A vizsgálók megismételt eljárásban hozott eljárási bírságot kiszabó végzése

13. A vizsgálók a 2012. november 29-i keltezésű, a kérelmező jogi képviselője által 2012. december 1-jén átvett, Vj/23-130/2011. számú végzésben (a továbbiakban: második Végzés) a kérelmezővel szemben 4.000.000 Ft eljárási bírságot szabtak ki.
14. A második Végzés kiemelte, hogy az első Végzés indokolása részletesen ismertette a bírság kiszabásának indokait, ezért a vizsgálók a megismételt eljárásban hozott végzésükben a Vj/23-103/2011. számú végzésben kifejtett érvelést ismételték meg.
15. Eszerint a kérelmező adatszolgáltatásában kifejtette, hogy értelmezésében a Vj/23/2011. számú versenyfelügyeleti eljárás „a 2000. év során létrejött, vasárnapi lapokkal kapcsolatos szerződések kölcsönös versenytalalomra, illetve árak [vasárnapi lapok árus lapárai és hirdetési árai] egyeztetésére vonatkozó rendelkezése[i]t” vizsgálja, erre tekintettel pedig „a vizsgálat ügyindító végzésében meghatározott tárgyának keretei között” válaszolja meg a feltett kérdéseket.

16. A kérelmező erre tekintettel nem, vagy csak hiányosan adott választ a Vj/23-054/2011. számú végzésben feltett kérdésekre, ezáltal akadályozva a vizsgálat eredményes lefolytatását, mivel a tényállás felderítéséhez és az érdemi döntéshez elengedhetetlenül szükséges adatok és válaszok megadása elől zárkózott el a vasárnapi lapokon túli médiatermékek figyelmen kívül hagyásával. E magatartása a valós tényállás feltárásának megüszítésére irányult, hiszen a válaszok maradéktalan benyújtása nélkül a tényállás nem deríthető fel megfelelően, mely körülménnyel a kérelmezőnek nyilvánvalóan tisztában kellett lennie.
17. A fentiekkel kapcsolatban a vizsgálók utaltak arra, hogy a Tpv. 70. §-a (1) bekezdésének megfelelően az ügyindító végzésben megjelölésre került valamennyi körülmény és magatartás az eljárás tárgyát képezi, így a kérelmező által kiemelt – egyébként téves értelmezésre utaló kiegészítésekkel ellátott – szövegrészen túli bekezdések is egyaránt értelmezendők, illetve az eljárás tárgyához tartoznak. A vizsgálók különösen felhívták a figyelmet az eljárásindító végzés indokolásának azon mondatára, mely szerint: *„[e] szerződések szerint a kölcsönös versenytilalom nem csak a vasárnapi lapokra vonatkozik, hanem bármilyen nyomtatott lapra, és kiterjed a helyi elektronikus médiára is.”* Az eljárásindító végzés indokolásának megfogalmazása szerint: *„[v]ersenykorlátozó megállapodásra utalnak az Axel Springer-Magyarország Kft. és az Inform Média Kft., valamint az Axel Springer-Magyarország Kft. és a Lapcom Lapkiadó és Nyomdaipari Kft. közötti szerződések kölcsönös versenytilalomra vonatkozó rendelkezései, amelyek szerint a felek kölcsönösen nem támadják meg egymás megyei/regionális piacait.”* Emellett az eljárásindító végzés indokolása az alábbiakat is tartalmazza: *„[az] Axel Springer-Magyarország Kft. és az Inform Média Kft., az Axel Springer-Magyarország Kft. és a Lapcom Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., valamint az Axel Springer-Magyarország Kft. és a Pannon Lapok Társasága Kft. közötti szerződések alapján feltételezhető továbbá, hogy a fent felsorolt vállalkozások egyeztetéseket folytattak és folytatnak az árus lapárakra és a hirdetési árakra vonatkozóan is.”*
18. A vizsgálók álláspontja szerint a fentiek minden kétséget kizáróan alátámasztották, hogy a kérelmező indokolatlanul szűkítően hivatkozott az eljárás tárgyának kereteire. Ebből fakadóan a hiányos adatszolgáltatással akadályozta a valós tényállás feltárását. Az eljárásindító végzés tartalma alapján egyértelmű, hogy a kérelmező jobb tudomása ellenére, neki felróható módon járt el, amikor az eljárás tárgyának leszűkítő értelmezése következtében nem tett maradéktalanul eleget az adatszolgáltatásra kötelező végzésben foglaltaknak.
19. A vizsgálók aláhúzták, hogy az adatszolgáltatásra kötelező végzés kérdései az eljárás tárgyát képező tényállás(ok)hoz szorosan kapcsolódnak, illetve azok feltárásához feltétlenül szükségesek, és az eljárásindító végzés által kijelölt tárgyon semmilyen módon nem terjeszkednek túl, így a döntéshozatal tekintetében elengedhetetlenek.
20. A vizsgálók megítélése szerint olyan esetben, amikor az ügyfél az eljárásban szándékosan hiányos nyilatkozatot tesz, mely során célzatosan szűkítő értelmezésben hívja föl a GVH korábbi eljárási cselekményét, az ügyfél magatartásának jóhiszeműsége, melyre a Ket. 6. §-ának (1) bekezdése kötelezi, alappal vonható kétségbe.
21. A vizsgálók továbbá utaltak arra, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a hatóság adatszolgáltatási felhívásával kapcsolatban az a követelmény fogalmazódik meg, hogy az (i) az ügy tárgyával – az ügy részleteit nem értékelve – összefüggést mutasson, illetve (ii) ne tartalmazzon érthetetlen, ellentmondó, önmagában teljesíthetetlen felhívást. Ezen

követelményeknek pedig a Vj/23-054/2011. számú adatszolgáltatásra kötelező végzés maradéktalanul megfelelt. A nem, vagy nem teljes körűen megválaszolt kérdések tekintetében az adatszolgáltatás benyújtása után az adatszolgáltatási kötelezettség változatlanul fennállt (amit az eljárás alá vont vállalkozás sem vitatott), s azt az eljárás alá vont vállalkozás végül Vj/23-111/2011. számú beadványában teljesítette.

22. Lényeges szempont továbbá, hogy az adatszolgáltatásra kötelező végzésben megjelölt adatok tartalmának meghatározása az eljáró hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik, mivel a hatóság szabadon választhatja meg eljárása során a bizonyítás eszközét. A végzésben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségnek az eljárás alá vont abban az esetben is köteles eleget tenni, ha az számára többletmunkával és költségekkel jár, mivel az érdemi döntés elleni jogorvoslat keretében van lehetősége kifogásolni azt, ha megítélése szerint a hatóság a tényállás tisztázási kötelezettsége körében rá nézve kirívóan alaptalan, jogellenes, vagy egyértelműen felesleges, többletköltséget jelentő adatszolgáltatási kötelezettséget rótt.
23. A versenytanácsi végzést illetően a vizsgálók kiemelték:

- az első Végzés megsemmisítésének indoka, hogy – a kérelmező ezen irányú kérelmét alaposnak találva – az eljáró versenytanács úgy ítélte meg, hogy az első Végzés az eljárási bírság összegét nem indokolta megfelelően, valamint a jogszabályi szempontokon kívül – jogellenes módon – önálló körülményként értékelte az eljárás jellegét és tárgyát, illetve figyelembe vette a mérlegelés során a vállalkozás további jogsértéstől való elrettentését, az eljárás eddigi szakaszában tanúsított együttműködését, és hogy a vállalkozással szemben az eljárásban első ízben került sor eljárási bírság kiszabására,
- a versenytanácsi végzés a jogorvoslati kérelemben felhozott egyéb – a bírságösszeg meghatározásának szempontjain túli – kifogásoknak nem adott helyt, ugyanis az első Végzés jogellenességét egyéb tekintetben (így elsősorban az eljárási bírság jogalapja és annak indokoltsága kapcsán) nem állapította meg, azzal kapcsolatban egyéb – így különösen a megismételt eljárást érintő vagy annak lefolytatására vonatkozó – rendelkezést nem tartalmazott.

24. A jogellenes magatartás súlya és a felróhatóság mértéke körében [Ket. 61. §-a (4) bekezdésének a) pontja] a második Végzés rögzítette, hogy

- a versenyfelügyeleti eljárásban az ügy súlyához és típusához mérten szükséges megválasztani a bizonyítási eszközöket, és az egyes bizonyítékok beszerzése érdekében legmegfelelőbb módszer minden esetben a hatóság eseti mérlegelése alapján választható ki [Ket. 50. §-ának (5) bekezdése]. Ezért a jogellenes magatartás súlyát meghatározó körülmény, hogy az eljárási bírsággal érintett jogellenes magatartást milyen eljárásban tanúsítják.
- a versenyjogi szabályok egyik legsúlyosabb sérelmét jelentő és a közérdeket leginkább fenyegető horizontális, úgynevezett kőkemény versenykorlátozó kikötéseket tartalmazó megállapodások (kartellek) esetén az eljárás alá vontak a hatósággal szembenálló, ellenérdekű félnek tekinthetők, így jellemzően nem fűződik érdekük a tényállás minél teljesebb felderítéséhez. Ugyanakkor a hatóság számára ilyen jellegű ügyekben bizonyítási eszközként jellemzően az eljárás alá vont birtokában lévő információ, adat merülhet fel, mely más forrásból, jellegénél fogva, nem beszerezhető. Amennyiben egy ilyen eljárás során az eljárás alá vont az eljárás folyamán tanúsított magatartásával – a tényállás teljes körű felderítéséhez szükséges adatszolgáltatás szándékosan hiányos

teljesítésével – túllép a számára jogszabályokban biztosított jogszerű kereteken, megsérti a Ket. 6. §-ában írt jóhiszeműségi követelményt, aminek szankcionálására, illetve a jóhiszemű, együttműködő eljárás kikényszerítésére eljárási bírság igénybevételére van szükség. Ha azonban az eljárási bírság nem kellő mértékű, úgy a megbírságolt számára nem jelent megfelelő ösztönzést kötelezettségének teljesítésére. Fentiek alapján a bírságösszeg meghatározásánál a jogellenes magatartás súlyát növelő és a bírság összegét emelő tényezőként került figyelembevételre, hogy a megbírságolt vállalkozás súlyos jogsérelmet vizsgáló eljárásban tanúsította a tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló tudatos magatartást,

- a jogellenes magatartás súlyának értékelése kapcsán enyhítő körülményként és így a bírságösszeget csökkentő tényezőként került figyelembevételre, hogy a kérelmező korábban együttműködő magatartást tanúsított az eljárásban,
- figyelemmel a szándékosan hiányos adatszolgáltatás nyújtásának tényére, mérlegelésre került továbbá az is, hogy az összeg kellő visszatartó erővel bírjon a megbírságolt vállalkozás számára az eljárás további szakaszában a tényállás feltárásának megghiúsítására, illetve az eljárás elhúzására irányuló magatartása tekintetében, valamint az eljárás hatékony lefolytatásához fűződő közérdek érvényesítése érdekében szolgálja az eljárásban tanúsított további jogellenes magatartástól való elrettentés célját,
- a kérelmező magatartása szándékosan a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, azáltal, hogy indokolatlanul és célzatosan szűkítően hivatkozott az eljárás tárgyának kereteire, és így nem válaszolta meg teljeskörűen az adatszolgáltatásra kötelező végzés egyes kérdéseit. A válaszok maradéktalan benyújtása nélkül a tényállás nem deríthető fel megfelelően. Ezzel a körülménnyel a kérelmezőnek nyilvánvalóan tisztában kellett lennie, figyelembe véve az eljárásindító végzés tartalmát. A jogellenes magatartás tanúsítása tehát célzatos volt és a megbírságolt vállalkozás szándékából következett, és ilyen módon az teljes mértékben felróható neki, ami az eljárási bírság összegét növelő tényezőként került figyelembevételre.

25. A kérelmező vagyoni helyzetének értékelése során a második Végzés szerint a kiindulást a Tpv. 61. §-ának (3) bekezdésében található, a legkisebb és legmagasabb jogszerűen kiszabható bírságösszeg által meghatározott keret adja. A GVH a bírság összegének meghatározása során ezen a kereten belül mérlegelheti az érintett vagyoni helyzetét. A kérelmező a magyar nyomtatott médiapiac évek óta meghatározó, nemzetközi háttérű, tőkeerős szereplője, több milliárd forintos árbevétellel és több százmillió forintos nagyságrendű adózott eredménnyel, összességében tehát stabil vagyoni helyzettel. Az eljárási bírság összege az eredményes működést semmilyen módon nem akadályozó összegűnek, és a vállalkozás eredményeihez mérten csaknem elhanyagolható mértékűnek tekinthető, ugyanakkor – a fentebb írtaknak megfelelően – alkalmas a további jogsértő magatartástól való elrettentésre. A kiszabott eljárási bírság a fent említett bírságkeretbe illeszkedő; az árbevételhez arányosított mértékben veszi figyelembe a megbírságolt vállalkozás vagyoni helyzetét.

26. A Ket. 61. §-a (4) bekezdésének az eljárási bírságolások számára és mértékére vonatkozó c) pontja sem enyhítő, sem súlyosító körülményként nem volt figyelembe vehető, mivel az eljárásban még nem került sor eljárási bírság kiszabására.

27. A második Végzésben – utalva a Tpv. 61. §-ának (3) bekezdésére – megállapításra került, hogy a kérelmező előző üzleti évben elért nettó árbevétele [...] Ft volt, s ennek alapján a kiszabható eljárásí bírság maximuma [...] Ft. A kiszabott eljárásí bírság hozzávetőlegesen a kiszabható bírság maximumának 5%-a.

III.

Az Axel Springer jogorvoslati kérelme

28. A kérelmező a Vj/23-130/2011. számú végzéssel szemben Vj/23-134/2011. számú jogorvoslati kérelemmel élt, kérve

- elsődlegesen, hogy az eljáró versenytanács a második Végzést semmisítse meg,
- másodlagosan, hogy az eljáró versenytanács a bírság összegét csökkentse.

A versenytanácsi végzés félreértelmezése

29. A kérelmező szerint hibás a második Végzés azon megállapítása, hogy a versenytanácsi végzés a jogorvoslati kérelemnek a bírságösszeg meghatározásán túli kifogásait elutasította volna. A versenytanácsi végzés félreértelmezése alapvető eljárásí hibának minősül. Az eljáró versenytanács a bírságösszeg meghatározásának szempontjain túli kifogásokkal nem foglalkozott, ezekre a végzésben nem reagált, sőt azokat még csak nem is érintette. Ha azoknak nem adott volna helyt, akkor azt, a jogszabályi követelményeknek megfelelően, számba vette és indokolta volna.

Az eljárás tárgyán kívül eső kérdések szerepeltek az első Végzésben, a kérdések nem voltak egyértelműek

30. A kérelmező nem tett jogsértő (hiányos) adatszolgáltatási nyilatkozatot, mivel az adatkérő végzést a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és az eljárásindító végzést is figyelembe véve ésszerűen és jóhiszeműen értelmezte, s ennek alapján adott a vizsgáló által feltett kérdésekre teljes körű választ. A vizsgálat (eljárásindító végzésben meghatározott) tárgya egyértelműen a vasárnapi lapokkal kapcsolatos együttműködési megállapodások versenytilalmi és áregyeztetéssel kapcsolatos rendelkezései, illetve azok végrehajtása (az eljárás első tárgyköre a versenytilalmi kikötés, a második a vasárnapi lapokkal kapcsolatos áregyeztetések). Az állandó bírósági gyakorlat¹ szerint a vizsgáló nem kérhet olyan adatszolgáltatást, amely nem tartozik az ügy tárgyába és azzal nyilvánvalóan nem hozható összefüggésbe. A kifogásolt kérdések se az eljárás tárgyába nem tartoznak, se azzal összefüggésbe nem hozhatóak. Bár a vizsgáló kétségtelenül mérlegelési joggal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy milyen kérdést tesz az adatszolgáltatási végzés részévé, ezt a hatáskörét, a jogállamiság követelményeiből is fakadóan, csak a jogszabály keretei között gyakorolhatja, és – az állandó bírósági gyakorlat értelmében – a vizsgálat tárgyán túlmutató, illetve a vizsgálat tárgyával nyilvánvalóan össze nem függő követelményeket nem vizsgálhat.

---

¹ 2.Kpk.45980/2007/14., 3. Kpk.46.368/2009/2., 3.Kpk.45.935/2011/7. , 3.Kpk.45122/2012/5. számú végzések.

31. Az eljárás első tárgyköre a versenytilalmi kikötés, mely kapcsán felmerülhet a vasárnapi lapokon kívüli körülmények vizsgálata az ügyindító végzés általánosabb megfogalmazására figyelemmel. Ugyanakkor e versenytilalmi kikötés nyilvánvalóan nem hozható összefüggésbe az első Végzésben feltett 1. kérdéssel, mely a megyei napilapok közötti, az egyes megyei napilapok árait és terjesztési feltételeit érintő információcserére vonatkozik. Tekintettel arra, hogy az eljárásindító végzés a vizsgálat tárgyát piacfelosztásként határozta meg, amennyiben a vizsgálók az azonos felek közötti áregyeztetéseket is vizsgálni kívánják, az eljárást Tpv. 70. §-ának (4) bekezdése alapján ki kell terjeszteni. A bírságot kiszabó első Végzés 2., 3. és 4. számú kérdései kapcsán is megállapítható, hogy azok sem közvetve, sem közvetlenül nem hozhatók összefüggésbe az eljárás első tárgykörével. Olyan, minden konkrétságot nélkülöző kérdések, melyek arra szólítják fel az eljárás alá vontat, hogy ismerjen el egy, a vizsgálat tárgyához nem tartozó összehangolt magatartást, ellentétes a versenyfelügyeleti eljárás alapelveivel és konkrét rendelkezéseivel [Tpv. 65. §-ának (2) bekezdése], valamint visszaélészerű [Ket. 1. §-ának (2) bekezdése].
32. Az eljárás második tárgyköre a vasárnapi lapokkal kapcsolatos áregyeztetések, mely kapcsán az ügyindító végzés csak és kizárólag a vasárnapi lapokkal kapcsolatos körülményekre utal, és a vasárnapi lapokon kívüli lapokkal és más termékekkel semmilyen formában nem hozhatóak összefüggésbe. A vasárnapi lapokat érintő áregyeztetésre vonatkozó rendelkezések nyilvánvalóan nem hozhatóak összefüggésbe azokkal a kérdésekkel, melyek válaszait a vizsgálók kifogásolják.
33. A kérelmező jogszerűen és megalapozottan indulhat ki abból a feltételezésből, hogy a vizsgáló jogszerűen, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések keretei között jár el és kér adatokat. Jogszerűen és megalapozottan értelmezhetette úgy az adatkérő végzés kérdéseit, hogy azok az eljárás tárgyára vonatkoznak, és a vizsgálók, a kulturális mintának is tekintett európai versenyjoggal összhangban, nem végeznek „adathalászatot” (fishing expedition).
34. Az első Végzésben ismét feltett, kifogásolt kérdések nem voltak egyértelműek, ezért szükség volt azok értelmezésére. Az adatkérő végzésben szereplő, a vizsgáló által vitatott kérdések nyelvtanilag tágan és szűken is értelmezhetők, azonban tág értelmezés esetén a kérdések egyértelműen túlmutatnak az eljárás tárgyán, és azzal nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nem lévő körülményekre vonatkoznak. Mivel az eljárás a vasárnapi lapokra terjed ki, ésszerű az a feltételezés, hogy „*az egyes megyei napilapok*” alatt az egyes eljárás alá vont vállalkozások vasárnapi lapjait kell érteni, t. i. a vasárnapi lapok is megyei napilapok, pontosabban egy megyei napilap vasárnapi kiadásai.

A kérelmező jóhiszeműen járt el

35. A kérelmező szerint mivel az adatkérő végzésnek megfelelően, jóhiszeműen teljesítette adatszolgáltatását, nem állnak fenn vele szemben az eljárási bírság kiszabásának előfeltételei. Az ügyfélnek nem kötelessége az adatkérő végzést a lehető legtágabban, a nyelvi és ésszerűségi szabályok figyelmen kívül hagyásával értelmezni, ezzel szemben kötelezettsége arra terjed ki, hogy azt ésszerűen és jóhiszeműen értelmezze. A kérelmező adatkérő végzéssel kapcsolatos értelmezése – még ha nem is egyezik a vizsgáló álláspontjával – egyértelműen ésszerűnek tekinthető, ezért eljárásának jóhiszeműsége nem vonható kétségbe.
36. A Ket. 6. §-ának (2) bekezdése szerint az ügyfél jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli, ezért a bizonyítási teher alapos

bizonyítást tesz szükségessé a rosszhiszeműség tekintetében, nem elegendő pusztán annak hatóság általi valószínűsítése vagy a jóhiszeműség pusztán kétsége vonása. A bírságot kiszabó második Végzés a pusztán deklaráción felül nem tartalmaz bizonyítást vagy magyarázatot a kérelmező rosszhiszeműségére vonatkozóan. A második Végzés tévesen utal arra, hogy a jóhiszeműség megállapításának során annak van jelentősége, hogy a kifogásolt magatartást egy állítólagos súlyos eljárást vizsgáló eljárásban valószínűsítették meg.

37. Súlyos jogértelmezési hiba, hogy a második Végzés egyenlőségjelet tesz az eljárási szabályok megsértése és a jóhiszeműség hiánya közé. A jogszabályok megsértésére jóhiszeműen és rosszhiszeműen is sor kerülhet, ezért van szükség a Ket. 6. §-ában foglalt alapelvre.

Az ügyféllel való együttműködés elvének megsértése

38. A vizsgáló megsértette az ügyféllel való együttműködés elvét [Ket. 1. §-ának (2) bekezdése]. A közigazgatási eljárás legalapvetőbb elveivel, így többek között az ügyféllel való együttműködés követelményével ellentétes, hogy a legenyhébb értelmezési bizonytalanságot tartalmazó esetben a vizsgáló automatikusan eljárási bírságot szab ki, ahelyett, hogy élt volna az ügyféllel való együttműködés lehetőségével (és kötelezettségével), amelyet a kérelmező beadványában *expressis verbis* felkínált, csakúgy, mint minden korábbi beadványában is. A kérelmező nem tagadta meg az adatközlést, a vizsgáló által hiányolt adatok vonatkozásában egyértelművé tette, hogy azok milyen legitim okból nem váltak a beadvány részévé, és külön utalt arra, hogy a vizsgálat tárgyával, valamint az adatkérés keretével kapcsolatos értelmezési kérdés tekintetében a lehető legteljesebb együttműködésre törekszik, és semmilyen formában nem zárkózik el a további egyeztetéstől, illetve adatszolgáltatástól. A GVH számos hasonló ügyben az ügyfél részére (hatáskörével vagy a kérdés jogszerűségével kapcsolatos álláspontjának közlését követően) póthatáridőt tűzött, ráadásul olyan esetekben is, amikor az adatkérés, illetve a vizsgálat kereteivel kapcsolatban nem merült fel értelmezési vita. A GVH által közzétett, eljárási bírsággal kapcsolatos végzésekből kitűnik, hogy csak azokban az esetekben nem került sor ilyen póthatáridőt tűzésére, illetve került sor automatikus bírságkiszabásra, amikor a póthatáridőtől érdemi együttműködés nem volt várható, mivel az eljárás alá vont vállalkozás egyértelműen elzárkózott az adatszolgáltatástól, hallgatásának semmi indokát nem adta, esetleg már jóváhagyott határidő-hosszabbítás ellenére tagadta meg a válaszadást, valamint amikor a vállalkozás valótlan, megtévesztő adatokat közölt.

Indokolási kötelezettség megsértése

39. A második Végzés nem indokolja meg, hogy a kifogásolt kérdések miért tartoznak az eljárás tárgyába, illetve miként hozhatók azzal összefüggésbe, megsértve ezáltal a Ket. 72. §-át. A kérelmező szerint nem tekinthető kielégítő indokolásnak annak pusztán deklarációja, hogy azok az eljárás tárgyába tartoznak, vagy azzal összefüggenek. A kérelmező szerint, ha az ügyindító által meghatározott tárgykör – tehát a végzés megfogalmazása – vitatott, akkor az ügyindító végzés szövegének az eljárási bírságot kiszabó végzésbe történő bemásolása nem teljesíti az indokolási kötelezettséget.

Az eljárási bírság kiszabása Tpv. 61. §-ában rögzített feltételeinek hiánya

40. A kérelmező jogorvoslati kérelmében kifejtette, az adatszolgáltatása nem irányult a valós tényállás feltárásának megghiúsítására, és ilyen eredménnyel sem járt, ezért hiányoznak az eljárási bírság kiszabásának Tpv. 61. §-a szerinti feltételei. A második Végzés semmilyen magyarázó indokolást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy miként teljesülnének a Tpv. 61. §-ának feltételei, illetve a törvényi feltételek milyen módon kapcsolódnak a kérelmező magatartásához. Az eljárás elhúzását, mint indokot a második Végzés nem említi, s ilyen körülmény nem is áll fenn. Adatszolgáltatása semmilyen körülmények között nem irányult a valós tényállás feltárásának megghiúsítására, az adatszolgáltatástól nem zárkozott el, semmilyen formában nem tett valótlan tartalmú nyilatkozatot, (a félreértések elkerülése végett is) egyértelműen jelezte, hogy milyen keretek között adja meg adatközlési válaszait, amelyekre az eljárásindító végzés, a Tpv. és az adatkérő végzés ésszerű értelmezésével következett. Jelezte továbbá, hogy változatlanul kész bármilyen további adat vagy információ megadására akár személyes konzultáció útján is.
41. Adatközlése nem eredményezi a valós tényállás feltárásának megghiúsítását, mivel bár a vizsgáló ilyen tág körű adatkérését továbbra is jogsértőnek tartja, az adatszolgáltatást a megszabott 10 napon belül teljes körűen, minden további vita nélkül teljesítette. A kérelmező szerint az ügyfélnek nem kötelessége az adatkérést a lehető legtágabban értelmezni, különösen akkor, ha a tág értelmezés egyúttal azt implikálja, hogy a vizsgáló eljárását a jogszabályi rendelkezések megsértésével végzi.
42. A második Végzés semmilyen módon nem utal arra, hogy a kérelmező magatartása az eljárás elhúzására irányulna, vagy ezt eredményezné. A kérelmező minden alkalommal határidőn belül teljesítette adatszolgáltatásait, s nincs olyan körülmény, amely az eljárás elhúzására utalna, illetve ilyen eredmény sem mutatható ki, mivel a GVH nyári szünete, valamint a nyári szabadságolások okozta határidő-hosszabbítások miatt vélelmezhető, hogy nem mindegyik adatkérés teljesítési határideje járt le.

Az eljárási bírság összege túlzó és diszkriminatív

43. A kérelmező szerint az eljárási bírság összege egyértelműen túlzó és diszkriminatív, a bírságot kiszabó végzés az eljárási bírság összegét a jogszabályban megállapított szempontokat megsértve állapította meg, s azt egyértelműen túlzóan, a GVH gyakorlatához képest kirívó összegben állapítja meg, megsértve a Tpv. 61. §-át, valamint a Ket. 2. §-át, 61. §-át és 72. §-át. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy
- a Ket. 61. §-ának (4) bekezdése taxatívén határozza meg a bírság összegének meghatározása során figyelembe vehető szempontokat,
  - a Ket. 61. §-a (4) bekezdésének a) pontjában említett jogellenes magatartás nem az anyagi jogi szabályokat állítólagosan sértő magatartás, hanem az eljárási szabályok sérelme. Ebből kifolyólag az eljárási szabályok megsértésének a súlya és nem a versenyfelügyeleti eljárásban feltételezett állítólagos jogsértés súlya a releváns,
  - a vizsgáló a kétszeres értékelés tilalmát is figyelmen kívül hagyja, valamint prejudikál. A versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált állítólagos jogsértést a vizsgálat végén kell értékelni, nem lehet az eljárási bírság kiszabásakor és az eljárás végén is teherként értékelni. Emellett, egy olyan körülményt értékel a vizsgáló súlyosító körülményként, amelyről az

eljáró versenytanács kompetenciája dönteni. Az eljárás jelen szakaszában, még a vizsgálat befejezése előtt az eljárás során vizsgált állítólagos jogsértést súlyosító körülményként értékelni súlyosan sérti az ártatlanság vélelmét,

- a második Végzés ezzel teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az eljáró versenytanács végzését, amelynek értelmében a bírság meghatározása során kizárólag a Ket. 61. §-ának (4) bekezdésében felsorolt szempontok vehetők figyelembe,
  - az eljárás tárgyát nem lehet csak azért figyelembe venni a bírság számítása során, mert az a bírság kiszabásának jogalapja tekintetében releváns,
  - abúzusnak tűnik, és kétséget ébreszt a vizsgálók mérlegelésének jóhiszeműségével kapcsolatban, hogy a vizsgálók a megismételt eljárásban a bírság összegét nem, csak az annak alátámasztására szolgáló indokolást változtatták meg, azon felül, hogy olyan mérlegelési szempontokat vettek figyelembe, amelyeket mind a jogszabály, mind az eljáró versenytanács korábbi végzése kizárt. A második Végzés a bírság összegének újramérlegelése során pontosan ugyanakkora bírságösszeget állapított meg, mint az első Végzés, miközben az eljáró versenytanács több korábban alkalmazott és súlyosítóként figyelembe vett mérlegelési szempont megalapozottságát kérdésessé tette,
  - a második Végzés a jogszabályi szempontokon kívül, jogellenes módon, figyelembe veszi az eljárás jellegét és tárgyát. Ilyen szempont sem a Tpv. 61. §-ából, sem a Ket. 61. §-ából, sem pedig a bírság általános fogalmából nem olvasható ki. A Ket. 61. §-ának (4) bekezdése taxatív felsorolja a bírság összegének meghatározása során figyelembe vehető szempontokat, és az eljárás jellege és tárgya nem található ezek között,
  - a második Végzés az általa felsorolt és nem kellően, illetve hibásan magyarázott szempontok alapján is túlzóan állapította meg a bírság összegét,
  - a kiszabott eljárási bírság összege a GVH gyakorlatában kirívóan magasnak számít, a bírságot kiszabó végzés semmilyen indokát nem adja annak, hogy a vizsgáló miért állapított meg az általános gyakorlatban elfogadott összegnél magasabb eljárási bírságot. A vizsgáló fontosnak tartotta kiemelni, hogy a kiszabott bírság a kiszabható bírság maximumának 5%-a, ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy a kiszabott bírság a kiszabható bírság minimumának 80-szorosa, illetve a Vasárnap Reggellel kapcsolatos bevétele nem volt jelentős, amelynek a bírság összegének csökkentésekor történő figyelembe vételét kéri a kérelmező, ha az eljáró versenytanács a jogorvoslati kérelemnek nem adna helyt és a második Végzést nem semmisítené meg,
  - a második Végzésben megállapított összeg összehasonlítása a GVH gyakorlatával egyértelművé teszi, hogy a vizsgáló megsértette a törvény előtti egyenlőség elvét és az indokolatlan megkülönböztetés tilalmát.
44. A kérelmező előadta továbbá, hogy visszautasít a „kökemény versenykorlátozó kikötéseket tartalmazó megállapodás”-ra történő minden- és bármifajta utalást. A GVH által vizsgálat alá vont megállapodások semmilyen olvasata, semmilyen körülmények között nem vezethet oda, hogy a GVH által jól ismert, többször vizsgált és mindig egységesen, ugyanúgy értelmezett magyarországi nyomtatott sajtótermékek piacán egyáltalán felmerüljön, hogy eljárás alá vontak megállapodásai versenykorlátozást valósíthatnának meg.

IV.

Az eljáró versenytanács végzése

45. Az eljáró versenytanács 2013. július 12-én kelt, Vj/23-163/2011. számú végzésének rendelkező részében az alábbiak szerint rendelkezett:

„1. a Gazdasági Versenyhivatal Fúziós Irodájának eljárési bírságot kiszabó, Vj/23-130/2011. számú végzését akként **változtatja meg**, hogy

- a) a kiszabott eljárési bírságot 1.700.000- Ft-ra, azaz egymillió-hétszázezer forintra csökkenti,
- b) megállapítja, hogy az Axel Springer-Magyarország Kft. magatartása az eljárás elhúzását is eredményezte,
- c) azt a körülményt, amely szerint a jogsértés súlyát növeli, hogy az eljárési bírság kiszabására okot adó magatartást súlyos jogsérelmet vizsgáló eljárásban tanúsította az Axel Springer-Magyarország Kft. a jogsértés elkövetésétől való elrettentés érdekében a vállalkozás vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait körében veszi figyelembe (34., 35. pontok),
- d) az eljárési bírság elrettentő hatását a vállalkozás vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait körében veszi figyelembe (indokolás 37. pont),
- e) az Axel Springer-Magyarország Kft.-nek a vizsgálói végzés meghozatalának időpontjában, az eljárési bírság kiszabásakor figyelembeveendő, 2011. évre vonatkozó nettó árbevételének összege [...] Ft, ezért a kiszabható eljárési bírság maximuma [...] Ft volt (indokolás 41. pont).

2. **megsemmisíti** a Gazdasági Versenyhivatal Fúziós Irodájának eljárési bírságot kiszabó, Vj/23-130/2011. számú végzése indokolásának

- a) arra hivatkozó 15. pontját, hogy a Vj/23-121/2011. számú versenytanács végzésben az eljáró versenytanács az Axel Springer-Magyarország Kft. jogorvoslati kérelmében felhozott egyéb, a bírságösszeg meghatározásának szempontjain túli kifogásainak nem adott helyt,
- b) 6. pontját abban a vonatkozásban, hogy az eljárás alá vont a kötelezettsége teljesítését jobb tudomása ellenére tagadta meg,
- c) a 35. pontja arra vonatkozó utalásait, mely a jóhiszeműség elvének megsértését, mint szankcionálható körülményt veszi figyelembe.”

46. A kérelmező a Vj/23-163/2011. számú végzés felülvizsgálata iránt 2012. július 25-én Vj/23-168/2011. számon előterjesztett keresetlevelében kérte a bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a versenytanács végzését, és marasztalja a GVH-t a perköltségekben. A kérelmező keresetlevelében arra hivatkozott, hogy a sérelmes döntés az elsőfokú végzés egyes részeit megsemmisítette, másokat megváltoztatott, de nem rendelkezett a változatlanul hagyott rendelkezésekről, megsértve ezzel a Tptv. 82. §-ának (2) és a Ket. 105. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat.

47. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: FKMB) 2013. november 25-én kelt 39.Kpk.46.876/2013/6. számú végzésében, mely az eljárás iratai közé 2013. december 10-én Vj/23-203/2011. számon került iktatásra, a Vj/23-163/2011. számú versenytanácsi végzést hatályon kívül helyezte, és az eljáró versenytanácsot új eljárásra utasította.
48. A végzés indokolásában az FKMB kifejtette, hogy a végzés rendelkező része tartalmazza a döntést, a fellebbezés vagy a keresetindítás lehetőségére való figyelmeztetést, benyújtásának helyéről, határidejéről és a jogorvoslati eljárásról való tájékoztatást, a fizetési és egyéb kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos döntéseket. Az indokolásról a törvény átfogóan rendelkezik; a döntést részletesen kell indokolni, meg kell hivatkozni azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a végzést meghozta, utalni kell a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályokra, a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott végzéseknek pedig tartalmazni kell a jogkör gyakorlásában szerepet játszó tényeket és szempontokat. Az FKMB szerint a végzés rendelkező része tartalmazza tehát a hatóság döntését, az indokolás pedig meghatározza azokat az érveket, a vonatkozó jogszabályok megjelölése mellett, amelyekre a közigazgatási szerv döntését alapította. A végzés rendelkező részének és indokolásának minden esetben összhangban kell állnia egymással annak érdekében, hogy a hatóság döntés minden vonatkozásban átlátható, világos, egyértelmű és indokolt legyen. Az FKMB szerint a versenytanács végzése ezen követelményeknek nem vagy csak részben tesz eleget.
49. Az FKMB álláspontja szerint a végzés rendelkező részéből ugyanis a hatóság döntése teljes körűen nem állapítható meg, mivel az nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú hatóság megváltoztatással illetve megsemmisítéssel nem érintett végzési rendelkezéseinek mi lesz a jogi sorsa. A hatósági döntés rendelkező részének minden esetben teljesnek, a fellebbezéssel érintett elsőfokú hatósági végzés vonatkozásában mindenre kiterjedőnek kell lennie. Az FKMB szerint az, hogy a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság végzésének megváltoztatással, megsemmisítéssel nem érintett rendelkezéseit helybenhagyta, csupán a döntés indokolási részéből következtethető ki. Mindez pedig olyan súlyos eljárási szabálysértésnek minősül, amely a bírósági felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható.
50. Az FKMB erre tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdésében és a Pp. módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) 4. §-ában foglaltak alapján az eljáró versenytanács végzését hatályon kívül helyezte, és az eljáró versenytanácsot új eljárás lefolytatására kötelezte azzal, hogy a megismételt eljárásban a hatóságnak a fellebbezésre figyelemmel olyan döntést kell hoznia, amelynek rendelkező része az elsőfokú hatóság végzésének jogi sorsát teljes körűen rendezi.
51. Az FKMB végzésében aláhúzta, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglalt, az ügy érdemére tartozó kérdéseket érdemben nem vizsgálta.
52. Az FKMB a Vj/23/2011. számú versenyfelügyeleti eljárásban szintén eljárás alá vont Inform Média Lapkiadó, Információs és Kulturális Kft.-nek az eljáró versenytanács eljárási bírság kiszabásáról szóló vizsgálói végzéssel szembeni jogorvoslati kérelem tárgyában hozott, Vj/23-164/2011. számú végzése ellen benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet 2013. november 29-én kelt, 35. Kpk.45.874/2013/8. számú végzésével elutasította, mely végzés az eljárás iratai között 2013. december 16-án, Vj/23-205/2011. számon került iktatásra. Az

FKMB ebben a végzésében kiemelte, hogy az eljáró versenytanács az elsőfokú végzést akként változtatta meg, hogy a kérelmezővel szemben kiszabott bírságösszeget csökkentette, ennek megfelelően az elsőfokú végzés indokolását ehhez igazította, azaz az indokolást is megváltoztatta. Az FKMB hangsúlyozta, hogy az eljáró versenytanács az indokolás egyes pontjainak megváltoztatását és megsemmisítését a rendelkező részben rögzítette, azonban figyelemmel arra, hogy ezen megállapítások az indokolás részét képezik, azaz az eljárási bírság kiszabásának alátámasztását szolgálják, és nem rendelkezést tartalmaznak, csakis a végzés indokolásában van helyük. Az FKMB hangsúlyozta, hogy kizárólag a vonatkozásban tette az előbbi megjegyzést, hogy jelen nemperes eljárásban felülvizsgálni kért végzésben foglalt rendelkezés és az ahhoz kapcsolódó indokolás, ekként a felülvizsgálati kérelemben foglaltak bíróság általi vizsgálatának keretei és megállapításai egyértelműen rögzítésre kerüljenek, ugyanis a rendelkező részben foglalt, valójában az indokolás részét képező megállapításokat a bíróság tartalmában megalapozottnak ítélte meg, így a fentiek az ügy érdemére nem voltak kihatással, azt a kérelmező nem is vitatta.

V.

Jogi háttér

53. Az eljárás megindításkor hatályos, így a jelen jogorvoslati kérelem elbírálásakor alkalmazandó Tptv. 44. §-a szerint a versenyfelügyeleti eljárásra – a Tptv.-ben szabályozott kivételekkel – a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni.
54. A Tptv. 61. §-ának (1) bekezdése alapján az ügyféllel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának meghúzására irányul, vagy azt eredményezi.
55. A Tptv. 61. §-ának (3) bekezdése szerint az eljárási bírság legkisebb összege ötvenezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az előző üzleti évben elért nettó árbevételének egy százaléka, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint. Eljárási kötelezettség teljesítésére megadott határidő túllépése esetén az eljárási bírság napi összege vállalkozás esetében legfeljebb az előző üzleti évben elért nettó árbevétel egy napra jutó összegének egy százaléka, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében legfeljebb napi ötvenezer forint. Az eljárási bírságot kiszabó végzés ellen külön jogorvoslatnak van helye (82. §). A kérelemnek a végzés végrehajtására halasztó hatálya van. Eljárási bírságot kiszabó végzését a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács maga is megváltoztathatja.
56. A Ket. 61. §-ának – a Tptv. 44. §-a alapján a versenyfelügyeleti eljárásban is alkalmazandó – (4) bekezdése szerint az eljárási bírság kiszabásánál a hatóság figyelembe veszi:
  - a) a jogellenes magatartás súlyát és a felróhatóság mértékét,
  - b) az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait, továbbá
  - c) az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét.
57. A Ket. 72. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel a végzések esetében is alkalmazandó 72. §-a (1) bekezdésének ec) pontja szerint a döntés indokolásának tartalmaznia kell a mérlegelési,

méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket.

58. A Tptv. 82. §-ának (2) bekezdése szerint az eljáró versenytanács a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálása során a következőképpen rendelkezhet: a vizsgáló végzését helybenhagyja, megváltoztatja, megsemmisíti, illetve a megsemmisítéssel egyidejűleg a vizsgálót új eljárásra utasítja. Az eljáró versenytanács jogorvoslati kérelmet elbíráló végzése ellen további jogorvoslatnak csak a vizsgálónak a 60. §, a 61. §, a 62. § (7) bekezdése, a 68. § (4) bekezdése vagy a 71/A. § szerinti végzése elleni jogorvoslati kérelem esetében van helye.

VI.

Jogi értékelés

59. Figyelemmel arra, hogy

- az FKMB megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatása kizárólag a Vj/23-163/2011. számú végzés rendelkező részét érintette, melyet az eljáró versenytanács az FKMB iránymutatásának megfelelően jelen végzésének rendelkező részében módosított,
- az FKMB a bírósági felülvizsgálat során az eljáró versenytanács végzését érdemben nem vizsgálta,²
- a jogorvoslati kérelemmel érintett tényállásban a bírósági felülvizsgálati eljárás óta változás nem állt be, és
- az FKMB jelen végzés 52. pontjában hivatkozott, 35.Kpk.45.874/2013/8. számú végzésében a hasonló tényálláson alapuló, Vj/23-164/2011. számú versenytanácsai végzést érdemben helybenhagyta,

az eljáró versenytanács nem látta indokoltnak a Vj/23-163/2011. számú végzés jogi értékelés részének megváltoztatását, így azt az alábbiak szerint megismétli.

60. Az eljáró versenytanács előljáróban megállapítja, hogy a jogorvoslati kérelmet az annak előterjesztésére nyitva álló határidő alatt, az arra jogosult nyújtotta be.
61. A jogorvoslati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

A versenytanácsai végzés értelmezése

62. A kérelmező szerint hibás a második Végzés azon megállapítása, hogy a versenytanácsai végzés a jogorvoslati kérelemnek a bírságösszeg meghatározásán túli kifogásait elutasította volna.
63. Az eljáró versenytanács aláhúzza, hogy a versenytanácsai végzésben az első Végzést a Tptv. 82. §-ának (2) bekezdéséből fakadó megsemmisítési jogkörében jogszerűségi szempontból megvizsgálta, és megállapította, hogy az első Végzés – a kérelmező jogorvoslati kérelme 4. pontjában foglaltakkal egyezően – nem felel meg a Ket. 61. §-ának (4) bekezdésében foglaltaknak, és ezáltal sérti a Ket. 72. §-a (1) bekezdésének ec) pontját. Az első Végzés

---

² Ld. a 39.Kpk.46.876/2013/6. számú végzés 5. oldalának 6. bekezdését.

érdemi vizsgálatára az előbbieken túlmenően a versenytanácsi végzésben nem került sor, és ez szükségtelen is volt, mert az első Végzést fenti okokból kifolyólag meg kellett semmisíteni.

64. A fentiekre figyelemmel nem megalapozott a második Végzés 15. pontjában tett azon megállapítás, hogy a versenytanácsi végzés a kérelmező jogorvoslati kérelmében felhozott egyéb – a bírságösszeg meghatározásának szempontjain túli – kifogásoknak nem adott helyt. Ezért a második Végzés indokolás részének 15. pontját az eljáró versenytanács megsemmisítette. Megjegyzi az eljáró versenytanács, hogy mindez nem jelenti azt, hogy a második Végzés indokolása elégtelen lenne. Ezt a körülményt az eljáró versenytanács lentebb részletesen is értékeli.
65. Ugyanakkor a fentiekre figyelemmel nem megalapozott a kérelmező azon érvelése sem, hogy az eljáró versenytanács a kérelmező jogorvoslati kérelmében felhozott, a Ket. 61. §-ának (4) bekezdése alkalmazásával kapcsolatos kifogáson túli valamennyi kifogásnak helyt adott volna, figyelemmel arra, hogy ezen kifogásokat a versenytanácsi végzés nem vizsgálta. Ezen megállapítást támasztja alá az, hogy a versenytanácsi végzés indokolás részének III. pontja az alábbiakat tartalmazta: *„Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a jogorvoslati kérelem a kérelmező 4. pontban ismertetett kifogásai vonatkozásában [...] alapos.”* A hivatkozott 4. pontban előadott kérelmezői kifogásokon túl azonban az eljáró versenytanács a jogorvoslati kérelemben foglaltak megalapozottságát nem vizsgálta.

Az eljárás tárgya

66. A kérelmező jogorvoslati kérelmében arra hivatkozik, hogy a vitatott adatkérő végzést a vonatkozó jogszabályi rendelkezések és az eljárásindító végzés figyelembevételével jóhiszeműen értelmezte, és ennek alapján adott választ a vizsgálók által feltett kérdésekre. Álláspontja szerint a vizsgálat tárgya egyértelműen a vasárnapi lapokkal (Vasárnap Reggel és a Vasárnap Reggel mutációi, a továbbiakban: VR és VR lapok vagy vasárnapi lapok) kapcsolatos együttműködési megállapodások versenytilalmi és áregyeztetéssel kapcsolatos rendelkezései, illetve azok végrehajtása. A kérelmező szerint az eljárás első tárgyát a versenytilalmi kikötés adja, amely vonatkozásában az együttműködési megállapodások, így az ügyindító végzés megfogalmazása is általánosabb, ezért e körben felmerülhet a vasárnapi lapokon kívüli körülmények vizsgálata. A kérelmező álláspontja szerint az eljárás második tárgyát viszont csak a vasárnapi lapokkal kapcsolatos áregyeztetés/információcsere adja, e körben a vasárnapi lapokon kívüli sajtótermékkel kapcsolatos körülményekre vonatkozó kérdések semmilyen formában nem hozhatók összefüggésbe az eljárás tárgyával.
67. Az eljáró versenytanács szerint azonban alábbiak szerint a második Végzés helytállóan hivatkozik az eljárást megindító végzésre, mint amely a feltett kérdések tárgyát teljes egészében lefedi. Az eljárásindító végzés ugyanis az alábbiakat tartalmazza:

a) *„[az Axel Springer Kft, az Inform Média Kft., a Lapcom Kft és a Pannon Lapok Társasága Kft.] között 2000. év során létrejött vasárnapi lapokkal kapcsolatos szerződések kölcsönös versenytilalomra, illetve árak egyeztetésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzak”;*

b) *„versenykorlátozó megállapodásra utalnak az Axel Springer-Magyarország Kft és az Inform Média Kft., valamint az Axel Springer-Magyarország Kft. és a Lapcom*

Lapkiadó és Nyomdaipari Kft. közötti szerződések kölcsönös versenytilalomra vonatkozó rendelkezései, amelyek szerint a felek kölcsönösen nem támadják meg egymás megyei/regionális piacait. E szerződések szerint a kölcsönös versenytilalom nem csak a vasárnapi lapokra vonatkozik, hanem bármilyen nyomtatott lapra, és kiterjed a helyi elektronikus médiára is.”

c) „Az Axel Springer-Magyarország Kft és az Inform Média Kft., az Axel Springer-Magyarország Kft. és a Lapcom Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., valamint az Axel Springer-Magyarország Kft. és a Pannon Lapok Társasága Kft. közötti szerződések alapján feltételezhető továbbá, hogy a fent felsorolt vállalkozások egyeztetéseket folytattak és folytatnak az árus lapárakra és hirdetési árakra vonatkozóan is.”

68. Fentiek alapján az eljárásindító végzés a vizsgálat tárgyaként egy olyan potenciális jogsértés kivizsgálását jelölte meg, amely elsősorban vasárnapi lapok kapcsán alakult ki, kölcsönös versenytilalom és áregyeztetés formájában [67. a) pont]. Ezen túl a vizsgálat megindításakor rendelkezésre álló szerződések arra is utaltak, hogy a kölcsönös versenytilalom bármilyen nyomtatott lapra valamint helyi elektronikus médiára is kiterjed [67. b) pont], e körülményt a kérelmező sem vitatta. Harmadrészt a vizsgálat az eljárás indításakor a szerződések alapján azt is feltételezte, hogy az eljárás alá vontak egyeztetéseket folytattak és folytatnak az árus lapárakra és hirdetési árakra vonatkozóan is [67. c) pont]. Az eljáró versenytanács szerint ez a harmadik kitétel nem értelmezhető úgy, hogy csak a vasárnapi lapokra vonatkozik, mert
- „árus lapárakra és hirdetési árakra” utal, és nem tartalmaz szűkítést a vasárnapi lapokra;
  - míg az első fordulat [67. a) pont] a vasárnapi lapok kapcsán kifejezett rendelkezésekre hivatkozik, addig a harmadik fordulat [67. c) pont.] a szerződések alapján tett vizsgálói feltevést, valószínűsítést [vö. Tptv. 70. §-ának (1) bekezdése] jelöli meg az eljárásindítás alapjául szolgáló potenciális jogsértés forrásául.
69. Az előző pontban foglaltak alapján tehát nem osztotta az eljáró versenytanács a kérelmező arra vonatkozó állítását, hogy az eljárásindító végzés alapján a vizsgálatnak csak a vasárnapi lapok esetében volna tárgya az információcsere, hiszen az eljárásindító végzés 67. c) pontban hivatkozott fordulata alapján az bármely árus lapra és hirdetési árra kiterjed.

Feltett kérdések egyértelműsége és az eljárás tárgyával való összhangja

70. Kérelmező a bírói gyakorlatra hivatkozva előadta továbbá, hogy a vizsgálat által feltett kérdések nem tartoznak az ügy tárgyába, és azzal nyilvánvalóan nem hozhatók összefüggésbe. Hivatkozik továbbá arra is, hogy a feltett kérdések nem voltak egyértelműek, azokat értelmeznie kellett, a vitatott kérdések nyelvtanilag szűken és tágan is értelmezhetők voltak.
71. Előjáróban az eljáró versenytanács meg kívánja jegyezni, hogy a Ket. 50. §-ának (1) bekezdése a hatóság kötelezettségévé teszi, hogy az előtte fekvő ügy tényállását teljeskörűen feltárja. Amennyiben ezen kötelezettsége teljesítése körében a GVH úgy ítéli meg, hogy a Tptv. 65. §-ának (2) bekezdésében biztosított bizonyítási eszközzel élve szükséges az ügyfél adatszolgáltatásra felhívása, akkor a bírói gyakorlat alapján is egyértelmű, hogy a jogalkotó szándéka az volt, hogy ezen kötelezettség alól az ügyfél csak kivételesen és szűk körben mentesülhessen (ld. pl. Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.935/2011/7. számú végzés). A kérelmező által is helyesen hivatkozott bírói gyakorlat értelmében tehát az ügyfél csak abban

a szűk és kivételes esetben mentesülhet a hatóság Ket. 50. §-ának (1) bekezdése szerinti tényállás-tisztázási kötelezettsége keretében kiadott, a Tpv. 65. §-ának (2) bekezdése szerinti adatkérésből fakadó kötelezettsége alól, ha az adatszolgáltatási felhívás (i) érthetetlen, ellentmondó, önmagában teljesíthetetlen, illetve (ii) az ügy tárgyával összefüggést – az ügy részleteit nem értékelve – nyilvánvalóan nem mutat (Fővárosi Bíróság 3.Kpk.46.368/2009/2. sz. és 2.Kpk. 45.980/2007/14. számú végzése). Ezen túlmenően az eljáró versenytanács utal a Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.935/2011/7. számú végzésére, amely szerint:

„[...] a kötelezett csakis abban az esetben mentheti ki magát a kötelezettség teljesítése alól, ha kétséget kizáróan bizonyítja, hogy az adatszolgáltatási felhívás értelmetlen, érthetetlen, ellentmondó, teljesíthetetlen, illetve az ügy tárgyával összefüggést nyilvánvalóan nem mutat. Nem elegendő e vonatkozásban önmagában az, hogy a kötelezett szerint érthetetlen, ellentmondó vagy teljesíthetetlen a felhívás, hiszen így - erre hivatkozva - bármikor bárki negligálhatná a szerinte nem megfelelő hatósági aktusokat, lefolytathatatlanná téve ezzel az egyébként szükséges bizonyítási eljárásokat. Szükséges tehát a felhívás jogszerű megtagadásához az ehhez szükséges tények, körülmények ok- és tényyszerű bizonyítása. Kérelmező saját előadása és vélekedése nem tekinthető olyan bizonyítéknak, amely megalapozhatná a kimentést a GVHFI felhívásainak teljesítése alól.”

72. Fentiek előrebocsátása után az eljáró versenytanács az alábbiakban megvizsgálta az első Végzésben³ feltett kérdések egyértelműségét és eljárás tárgyával való összefüggését:

- az első kérdés arra vonatkozott, hogy milyen információcsere zajlik a megyei napilapkiadók között az egyes megyei napilapok hirdetési ára, árus ára vagy egyéb terjesztési feltételei vonatkozásában,
- a második kérdés a megyei napilapkiadók közös hirdetésszervezési tevékenységére vonatkozó elvek és módszerek bemutatására vonatkozott,
- a harmadik kérdés az országos megjelenést kereső hirdetőkkel kapcsolatban a VR lapok és megyei napilapok kiadói közti ötoldalú tárgyalásokra kérdez rá,
- a negyedik kérdés arra vonatkozott, hogy a megyei napilapkiadók a VR-hez kapcsolódó Együttműködési Megállapodáson túlmenően összehangolták-e magatartásaikat a hirdetők felé történő együttes megjelenés érdekében.

Egyértelműség

73. Kérelmező jogorvoslati kérelmében csak állítja, hogy a fenti vitatott kérdések nyelvtanilag nem egyértelműek. Állítása alátámasztására, viszont már nem nyelvtani érveket hoz fel, hanem arra hivatkozik, hogy a feltett kérdések az eljárásindító végzés fényében értelmezve váltak többértelművé. Ez azonban arra vezethető vissza, hogy a kérelmező az eljárásindító végzést tévesen értelmezte (ld. 66-69. pont), majd ezt az egyébként nyelvtanilag teljesen egyértelmű kérdésekre vetítette. Ez a kérelmezői magatartás különösen is annak fényében érthetetlen, hogy fenti kérdések (ld. 72.. pont) megyei napilapokra, illetve megyei napilapkiadók (vasárnapi lapokkal kapcsolatos együttműködésen túli) közös tevékenységére

³ A Vj/23-054/2011. számú adatkérő végzésben szereplő ötödik, hatodik, nyolcadik és kilencedik kérdésekre adott válaszait szűkítette le a kérelmező a vasárnapi lapokra. Ugyanezen kérdések az első Végzésben első, második, harmadik és negyedik kérdésként ismét szerepeltek. Az egységes megnevezés végett a vitatott kérdések számozására történő utalás az első Végzés számozásához igazodik, mert a Kérelmező is ezt a számozást használja.

vonatkoznak, amelyek nyelvtani értelme alapján éppen a vasárnapi lapokat fedik le legkevésbé, hiszen azok nem jelennek meg napi szinten, azok lényegében hetilapok. Maga a kérelmező hivatkozta jogorvoslati kérelmében (6. oldal) az első Végzést, melyben a vizsgálók álláspontja szerint a második és harmadik kérdés kapcsán a hétfőtől szombatig megjelenő lapokra utalnak. Fentiek alapján teljesen érthetetlen és megalapozatlan kérelmező arra vonatkozó okfejtése, hogy a vitatott kérdések nyelvtanilag a vasárnapi lapokra vonatkoznának.

Kérdések eljárás tárgyával való összefüggése

74. Az első kérdés a kérelmező szerint is információcserére vonatkozik, csak álláspontja szerint az eljárás nem terjed ki a vasárnapi lapokon túlra. Az eljáró versenytanács szerint azonban ez a következtetés a 68. pontban foglaltak alapján nem vezethető le az eljárásindító végzésből. A fent hivatkozott bírói gyakorlat alapján a kérelmezőnek – részletekbe nem menve – bizonyítania kellett volna, hogy a feltett első kérdés az eljárás tárgyával nyilvánvalóan nem mutat összefüggést. Ezzel szemben a kérelmező hosszadalmasan, különféle módszertanokat segítségül hívva értelmezgeti az eljárásindító végzést, amely már önmagában alátámasztja, hogy az összefüggés hiánya az első kérdés és az eljárás (indító végzés szerinti) tárgya között nyilvánvaló módon nem állapítható meg.

75. A második kérdés a hirdetésszervezésre, a harmadik pedig az országos hirdetőkkal kapcsolatos ötoldalú tárgyalásokra vonatkozik. Kérelmező vitatja, hogy ezek közvetlen vagy közvetett kapcsolatban lennének a piacfelosztással vagy a vasárnapi lapokkal kapcsolatos információcserével. Az eljáró versenytanács ez utóbbi körben ismételten utal arra, hogy a kérelmező tévesen szűkíti le az eljárás tárgyát az információcsere vonatkozásában a vasárnapi lapokra, és nem bizonyította, hogy a feltett második vagy harmadik kérdés nyilvánvalóan ne lenne összhangba hozható az eljárás tárgyával. Erre utal, hogy hosszas levezetéssel próbálja meg ezt az értelmezését alátámasztani, amely a bírói gyakorlatban megkívánt nyilvánvaló esetben teljesen felesleges volna („nem részletekbe menve”). Azzal kapcsolatban pedig, hogy a feltett második és harmadik kérdés a piacfelosztással milyen kapcsolatban áll, kérelmező megint csak állította a közvetett és közvetlen kapcsolat hiányát, de a nyilvánvaló összefüggés hiányát semmivel sem bizonyította. A feltett második és harmadik kérdés kapcsán az eljáró versenytanács nem talált olyan körülményt, amely az eljárás tárgyával való összefüggés hiányát nyilvánvalóvá tette volna. Ebben a körben az eljáró versenytanács hivatkozik a Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.935/2011/7. számú végzésére, amely szerint:

„Közömbös kérelmező azon hivatkozása, hogy szerinte a kifogásolt felhívások tartalma és célja nem áll összefüggésben az eljárás céljával és tartalmával, hiszen az ezek közötti közvetlen, vagy közvetett összefüggések hiányát kérelmező sem a kérelmében, sem a személyes meghallgatás során kétséget kizáróan nem bizonyította.”

76. A negyedik kérdés kapcsán a kérelmező megint csak arra hivatkozik, hogy a vasárnapi lapokon kívüli körre terjedően az nem függ össze az eljárás tárgyával, amely fentiek alapján téves következtetés, és ezért nem is éri el a bírói gyakorlat alapján elvárt nyilvánvaló összefüggés hiányának szintjét. Azzal kapcsolatban, hogy a negyedik kérdés pedig jogsértés beismerésére kötelezte volna az eljárás vontat, az eljáró versenytanács utal a Tpv. 65. §-ának (2) fordulatra, amely szerint az ügyfél jogsértést beismerő nyilatkozatot nem köteles tenni, azonban az egyéb, rá nézve terhelő bizonyíték rendelkezésre bocsátását nem tagadhatja meg. Minthogy az eljárási bírságot a vizsgáló nem azért róta ki kérelmezőre, mert a jogsértés

beismerésére hivatkozással megtagadta volna az adatszolgáltatást, hanem azért, mert azt jogellenesen szűkítette le kizárólag a vasárnapi lapokra, így a negyedik kérdés esetleges Tpv. 65. §-ának (2) bekezdésére tekintettel való meg nem engedhetősége sem befolyásolta volna a jelen jogorvoslat tárgyát képező eljárási bírság jogszerűségét.

Indokolási kötelezettség

77. Az eljáró versenytanács nem osztotta kérelmező arra vonatkozó előadását sem, hogy a második Végzés a Ket. 72. §-ába ütköző módon nem indokolta meg, hogy a kérelmező által kifogásolt kérdések miként függenek össze az eljárás tárgyával. Ebben a körben emlékeztet az eljáró versenytanács arra, hogy a bírói gyakorlat értelmében éppen a kérelmező az, akinek bizonyítania kell a feltett kérdések és az eljárás tárgya közti nyilvánvaló összefüggés hiányát, hiszen a Tpv. 65. §-ának (2) bekezdése szerinti adatszolgáltatás kötelezettsége alól csak így tud mentesülni. A kérelmező azonban a vitatott adatkérdésre válaszul csupán annyit közölt, hogy a kérdéseket az eljárást indító végzés fényében a vasárnapi lapok vonatkozásában válaszolja meg, de ezen túlmenően nem fejtette ki, hogy álláspontja szerint a feltett kérdések miért nincsenek nyilvánvaló módon összhangban az eljárás tárgyával. Ekképpen a kérelmező jogorvoslati kérelemben utóbb előadott részletes magyarázatai főszabályként nem szolgáltatathattak alapot a jogorvoslattal támadott eredeti végzésben a bizonyítási teher megfordítására. Jelen kivételes esetben azonban, amikor a jogorvoslat nyomán a vizsgáló új eljárásra lett utasítva, a vizsgáló a második Végzés meghozatalakor nem tehetett úgy, mintha a kérelmező – a kérdések és az eljárás tárgya közti összefüggés hiánya vonatkozásában tett – előadásai nem léteznének. Erre tekintettel pedig az eljáró versenytanács megvizsgálta a második Végzés e körben tett indokolását, és arra a megállapítására jutott, hogy a második Végzés 5-6. pontjaiból kitűnik, hogy a vizsgálók elvégezték a vitatott kérdések és a vizsgálat tárgyának összevetését (ugyanaz állapítható meg a kérdések egyértelműsége kapcsán is, ld. második Végzés 10. pont), és ebből a vizsgálók arra a következtetésre jutottak, hogy a kérelmező tévesen értelmezte az eljárást indító végzést (5. pont), és indokolatlanul szűkítően hivatkozott az eljárás tárgyának kereteire (6. pont). Ennél részletesebb indokolást a második Végzésnek e vonatkozásban nem kellett tartalmaznia, mert az eljáró versenytanács álláspontja szerint is a kérelmező téves értelmezésével nem tudta megfordítani a bizonyítási terhet. (ld. 69. pont)

Az eljárási bírság jogszerűsége

78. A kérelmező jogorvoslati kérelmében kifejtette, az adatszolgáltatása nem irányult a valós tényállás feltárásának megkönnyítésére, és ilyen eredménnyel sem járt, ezért hiányoznak az eljárási bírság kiszabásának Tpv. 61. §-a szerinti feltételei. Kérelmező előadta továbbá, hogy nem lehet egyenlőséget tenni az eljárási szabályok megsértése és a rosszhiszeműség közé.

79. A második Végzés szerint a kérelmező magatartása a valós tényállás feltárásnak megkönnyítésére irányult (4., 17. pontok), melyre a vizsgálók – a bírói gyakorlat alapján – az objektív körülményekből következettek (8. pont). Úgy vélték, hogy az eljárás alá vont tisztában volt azzal, hogy a kérdések vasárnapi lapokra szűkítésével a tényállás nem deríthető fel (4. pont), továbbá az eljárás alá vont jobb tudomása ellenére, neki felróható módon, indokolatlanul szűkítően hivatkozott az eljárás tárgyának kereteire (6. pont). A vizsgálók

szerint továbbá olyan esetben, amikor az ügyfél az eljárásban szándékosan hiányos nyilatkozatot tesz, akkor alappal vonható kétségbe a jóhiszeműsége (9. pont).

80. A valós tényállás felderítésének megghiúsítására irányultság kapcsán az eljáró versenytanács is irányadónak tekinti azt a bírói gyakorlatot (Fővárosi Bíróság 7.Kpk.45.029/2010/4 számú végzés), melynek értelmében a magatartás szubjektív irányultságára általánosságban a feltárt tényállásban megállapított objektív külső körülményekből lehet következtetni. A fő szempont e körben az adott szituációban tanúsított viselkedés, amit erősíthetnek, vagy gyengíthetnek a vizsgált magatartást megelőzően és azt követően tanúsított cselekmények. Az eddigi gyakorlat alapján a valós tényállás felderítésének a megghiúsítására irányultság akkor állapítható meg, ha az eljárás alá vont jobb tudomása ellenére, illetve alapos ok nélkül tagadta meg a hatósággal való együttműködést. Míg előbbi fordulat a többszöri figyelmeztetések esetén (Fővárosi Bíróság 2.K. 32.348/2003/1-1. számú végzés), utóbbi akkor állhat meg, ha az eljárás alá vont ellentmondó nyilatkozatokat tesz (Fővárosi Bíróság 2.Kpk.45465/2010/7. számú végzése), vagy egyszerűen megtagadja a kötelezettsége teljesítését, ide értve azt az esetet is, amikor a megtagadás alapjául pusztán a hatóság hatáskörének a hiányára (Fővárosi Bíróság 3.Kpk.45.730/2011/2. számú végzés) vagy a feltett kérdések szükségtelenségére, irrelevanciájára hivatkozás szolgál (Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.935/2011/7. számú végzés). Jelen esetben az eljáró versenytanács nem látta megalapozottnak, hogy az eljárás alá vont a kötelezettsége teljesítését jobb tudomása ellenére tagadta volna meg, mert a vitatott adatszolgáltatást követően a vizsgálók nem hívták fel a kérelmező figyelmét a szűkítő értelmezés nyilvánvaló alaptalanságára. Ettől függetlenül azonban kérelmező magatartásának valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányultsága a bírói gyakorlat alapján megállapítható, mert alapos indok nélkül szűkítette le az adatszolgáltatása körét a vasárnapi lapokra (ld. 68. pont), tagadta meg lényegében az ezt meghaladó körben az adatszolgáltatást, függetlenül attól, hogy egyébként szubjektíve mire irányult a szándéka, hiszen ezt csak a vitatott kérdések és az eljárás tárgyának teljesen nyilvánvaló össze nem függése esetére tehetné volna meg. Nem véletlenül húzta alá a Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.730/2011/2. számú végzésében, hogy az eljárás tárgyával való összefüggés megítélése nem az eljárás alá vont feladata, hanem a GVH hatáskörébe tartozik.
81. Nem találta viszont megalapozottnak az eljáró versenytanács a második Végzés azon rendelkezését, mely a jóhiszemű eljárás elvének megsértésére mint szankcionálandó körülményre utal (35. pont). Az eljárási bírság jogalapját a Tpv. 61. §-a és nem a Ket. 61. §-ának (1) bekezdése képezi (amely utóbbi szerint rosszhiszemű magatartás esetén eljárási bírság szabható ki). A Ket. 61. §-a (1) bekezdésének alkalmazását a versenyfelügyeleti eljárásban a Tpv. 44. §-a ki is zárja,⁴ ezért a rosszhiszeműség a Tpv. 61. §-a szerinti eljárási bírság kiszabásának nem feltétele. A Tpv. 61. §-ának (1) bekezdése szerinti eljárási bírság kiszabása esetén a felróhatóság mértékét e törvényhely által körülírt magatartások és nem a rosszhiszeműség tükrében szükséges értékelni. A valós tényállás felderítésének a megghiúsítására irányultság körében a bírói gyakorlat a felróhatóság mércéjét ahhoz köti, ha az eljárás alá vont jobb tudomása ellenére, illetve alapos ok nélkül tagadta meg a hatósággal való együttműködést.

⁴ „Jelen ügyben a bírság kiszabásának jogalapja nem a Ket. 6. §-ának (3) bekezdése, hanem a Tpv. 61. § (1) bekezdése.” (Főv. Bír. 7.Kpk.45.029/2010/4. számú végzés)

82. Az eljáró versenytanács szerint ugyanakkor a kérelmező azon magatartása, hogy az első Végzés első, második, harmadik és negyedik kérdéseit a vasárnapi lapokra szűkítve válaszolta meg, az eljárás elhúzását is eredményezte. A Tpv. 61. §-a ezen fordulatának megvalósulását az eljáró versenytanács azért látja megalapozottnak, mert – miként erre a második Végzés is kitér – a vitatott kérdésekre vonatkozó válaszok – az árus lapárokra és hirdetési árakra vonatkozó áregyeztetéssel kapcsolatos információk – a tényállás tisztázásához szükségesek voltak. Ezáltal pedig kérelmező magatartása további eljárási cselekmények megtételét vonta maga után, figyelemmel arra, hogy a vizsgálók a vitatott kérdések megválaszolására a Vj/23-103/2011. számú végzésben ismételen kénytelenek voltak kötelezni a kérelmezőt. Így megállapítható, hogy a vizsgálók által kért adatok az eredeti, 2012. augusztus 3-i határidő helyett 2012. szeptember 14-én érkeztek meg a GVH-hoz. Azzal, hogy a tényállás tisztázása érdekében az eljárás alá vont magatartása folytán további eljárási cselekmények foganatosítása vált szükségessé, az eljárás elhúzódása tényként megállapítható.⁵
83. A fentiekre tekintettel az eljáró versenytanács a vizsgálók második Végzését a bírság jogalapjának meghatározása tekintetében megváltoztatta akként, hogy a kérelmező kifogásolt magatartása az eljárás elhúzódását is eredményezte.

Együttműködési kötelezettség

84. Kérelmező szerint a vizsgáló megsértette a Ket. 1. §-ának (2) bekezdésében foglalt ügyféllel való együttműködés alapelvét, amikor a kérelmező által a vitatott adatszolgáltatásban felkínált együttműködés helyett eljárási bírságot és nem „póthatáridőt” adott. Ezzel kapcsolatban utal az eljáró versenytanács a bíróság azon gyakorlatára, amely szerint:
- „Az adatkérő végzésben foglalt kötelezés teljesítésének elmulasztása önmagában is alkalmas az eljárás elhúzására, a bizonyítási eljárás akadályozására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására, így megalapozza a bíróság kiszabását.”* (Fővárosi Bíróság 3.Kpk.45.730/2011/2. számú végzése)
85. Eljáró versenytanács ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a hatóság akkor tud együttműködni az ügyféllel, ha erre az ügyfél lehetőséget biztosít. Jelen esetben az eljárás alá vonttól elvárt lett volna, hogy az adatszolgáltatással kapcsolatos kérdéseit, kifogásait, az adatszolgáltatási határidő lejárta előtt jelezze a vizsgálók számára. A GVH mindig is nyitott volt az adatszolgáltatással kapcsolatosan felmerült kérdések tisztázására. Ehelyett az eljárás alá vont az adatszolgáltatását indokolatlanul leszűkítette, és így ajánlott együttműködést, majd az ehelyett kapott eljárási bírság miatt most a GVH-n az együttműködést kéri számon. Eljárás alá vont ezen magatartása megalapozta az eljárási bírság kiszabását, mert ezzel kimerítette a Tpv. 61. §-ának mindkét fordulatát, és a GVH-t nem terhelte – póthatáridő biztosítására vagy a korábban kifejtettek értelmében egyértelmű kérdések tartalmának tisztázásra vonatkozó – együttműködési kötelezettség a fenti bírói gyakorlat fényében.

---

⁵ Ennek kapcsán lásd például a Fővárosi Törvényszék 7.Kpk.45.029/2010/4., 7.Kpk.45.059/2010/2. számú végzéseit.

A bírság csökkentése

86. A vizsgálók az eljárási bírság kiszabása során a jogellenes magatartás súlya körében értékelték, hogy (i) az eljárási bírságot okot adó magatartás tanúsítására kartell eljárásban került sor (35. pont), viszont (ii) enyhítő körülményként vették figyelembe, hogy az eljárás során a kérelmező együttműködött (36. pont). Szintén a jogsértés súlya keretében értékelték a vizsgálók (iii) az elrettentő hatást (37. pont). Álláspontjuk szerint a magatartás felróható volt, mert (iv) szándékosan a tényállás feltárása megghiúsítására irányult azáltal, hogy az eljárás alá vont indokolatlanul és célzatosan szűkítően hivatkozott az eljárás tárgyának kereteire (38. pont). Az érintett vagyoni helyzete keretében értékelték (v) az eljárás alá vont meghatározó és tőkeerős piaci szerepét és nemzetközi hátterét (39. pont).
87. Megalapozottnak látta az eljáró versenytanács a kérelmező arra vonatkozó érvelését, hogy a vizsgálók jogellenesen vették figyelembe az eljárási bírság összegének kiszámítása során azt, hogy az eljárási bírság kiszabását eredményező jogellenes magatartást gazdasági versenykorlátozó megállapodás tilalmának feltételezett megsértését vizsgáló eljárásban tanúsították. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint ugyanis az eljárási bírság kiszabása körében a jogsértés súlya a Tpv. 61. §-ának (1) bekezdése fényében értékelendő. Ennek megfelelően súlyosabban minősülnek azok a magatartások, amelyek nem pusztán irányultságukban, de ténylegesen eredményükben is az eljárás elhúzódásához vagy a tényállás felderítésének a megghiúsulásához vezettek. Kétség kívül az eljárási bírság alapjául szolgáló legsúlyosabb jogsértés az, ha az eljárás alá vont magatartása eredményeként a valós tényállás feltárása meg is hiúsul. A második legsúlyosabb eset az, amikor az eljárás alá vont magatartásával a tényállás feltárásának megghiúsítására törekszik, akkor is, ha ennek veszélye csak potenciálisan állt fenn. Mindkét eset súlyát az adja, hogy a bizonyítás akadályozásával vagy szélsőséges esetben ellehetetlenítésével az eljárás alá vont kivonhatná magát a potenciális érdemi szankció alól. Miként az Európai Bíróság ezzel összefüggésben aláhúzta:
- „[...]emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben [...]a Bizottság megállapítja az EK 81. cikkben és az EK 82. cikkben foglalt anyagi jogi szabályok megsértését, az érintett vállalkozásra az előző üzleti év teljes forgalmának 10%-át meg nem haladó mértékű bírságot szabhat ki. Ezért az a vállalkozás, amely akadályozza a Bizottság vizsgálati műveleteit [...] kivonhatná magát az ilyen szankció alól, vagyis az ilyen vállalkozást [a] bírság összegével el kell rettenteni az ilyen cselekményektől.”⁶*
88. Tévedett tehát a vizsgáló, amikor a jogsértés súlya keretében értékelte, hogy az eljárási bírság alapjául szolgáló magatartás kartell eljárásban valósult meg, hiszen ez a körülmény az elrettentő hatás körében értékelendő. A jogsértés súlya körében kizárólag az előző pontban említett, eljárási bírságra okot adó Tpv. 61. §-ának (1) bekezdése szerinti körülmények vehetők figyelembe. Az elrettentő hatás keretében – összhangban az Európai Bíróság gyakorlatával – azonban az eljárás alá vont jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz mérten kell kifejezni, ha a magatartás olyan potenciális jogsértés alóli kibúvársra irányult vagy valósított meg, amely jogsértés a Tpv. által védett közérdeket legsúlyosabban fenyegeti (ilyen pl. a kökemény kartell⁷). Minderre figyelemmel az eljáró versenytanács a második Végzés indokolásának 34. és 35. pontjait akként változtatja meg, hogy azon körülmény, hogy az eljárási bírság kiszabására okot adó magatartást súlyos jogsérelmet vizsgáló eljárásban

⁶ C-89/11. P. E.ON Energie AG kontra Európai Bizottság (még nem került közzétételre) 132. pont.

⁷ Ld. a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 1/2012. számú Közleményének 21. pontját.

tanúsította a kérelmező, a jogsértés elkövetésétől való elrettentés érdekében a vállalkozás vagyoni helyezte és jövedelmi viszonyai körében veszi figyelembe. Tehát az eljáró versenytanács a kérelmezővel sem értett egyet abban, hogy az eljárás jellege az eljárási bírság kiszabása körében ne lenne egyáltalán figyelembe vehető.

89. Az előző pontban foglaltakra tekintettel az eljáró versenytanács szintén megváltoztatta a második Végzés 37. pontját akként, hogy az elrettentő hatást nem a jogsértés súlya, hanem a kérelmező vagyoni helyezte és jövedelmi viszonyai körében vette figyelembe. A vizsgálók által is hivatkozott bírósági döntés (Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.935/2011/7) alapján ugyanis a generális és speciális prevenció a kérelmező vagyoni helyzete körében értékelendő, melyhez képest ez a körülmény a jogsértés súlya keretében került figyelembe vételre. Ezzel összefüggésben emeli ki az eljáró versenytanács, hogy az elrettentő hatás nem általánosságban, hanem a 88. pontban kifejtettek szerint kifejezetten arra tekintettel veendő figyelembe, hogy az érintett eljárás alá vont jövedelmi és vagyoni viszonyaival arányosan kerüljön kifejezésre a potenciális jogsértés szankcionálása alóli kibúvástól való elrettentés.
90. Nem találta továbbá megalapozottnak az eljáró versenytanács (ld. 80. pont), hogy a kérelmező szándékosan (jobb tudomása ellenére) szűkítette volna le a vitatott adatkérés tárgyát, így az a jogsértés súlya és a felróhatóság keretben sem volt jogszerűen figyelembe vehető. Már a jóhiszeműségi követelmény megsértésére mint szankcionálandó körülmény megállapítására is jogszerűtlenül kerül sor, minthogy azonban ez a körülmény a második Végzés alapján nem hatott közre a bírság összegének meghatározásakor, így a bírság csökkentés keretében sem kellett figyelembe venni (ld. második Végzés 35. pontja).
91. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint ugyanakkor a kötelezettségszegés a kérelmezőnek ettől még felróható volt, figyelemmel arra, hogy az adatszolgáltatási határidő lejártát megelőzően a kérdésekkel kapcsolatos értelmezési problémáját a vizsgálók felé nem jelezte, ehelyett – miként ez fentiek során részletesen is kifejtésre került – a vitatott kérdések megválaszolását egyoldalúan, indokolatlanul és alapos indok nélkül leszűkítette a vasárnapi lapokra, ezzel azt meghaladóan az adatszolgáltatást lényegében megtagadta, függetlenül attól, hogy szubjektív szándéka mire irányult. Az eljáró versenytanács egyetértett abban, hogy az eljárás során tanúsított együttműködő magatartás enyhítő körülményként figyelembe vehető a jogsértés súlyának értékelése körében.
92. Fentiek alapján az eljárási bírság kiszabása során a jogsértés súlya körében kell értékelni, hogy az eljárás alá vont magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, illetve ha csekély mértékben is, de az eljárás elhúzódását eredményezte. A jogsértés súlyát enyhítette a kérelmező eljárás során tanúsított együttműködő magatartása. A jogsértés az eljárás alá vontnak ugyanakkor felróható volt, mert nem álltak fenn a vizsgáló által feltett kérdések megválaszolása megtagadásának bírói gyakorlat által kialakított kivételes feltételei, illetve a kötelezettség teljesítésére nyitva álló határidő lejártá előtt nem kezdeményezett egyeztetést a vizsgálókkal. Ebben a körben ugyanakkor az nem volt megállapítható, hogy az eljárás alá vont jobb tudomása ellenére tagadta volna meg az adatszolgáltatást, mert a bírói gyakorlat alapján ehhez a GVH részéről a kérelmező figyelmét álláspontja tarthatatlanságára az eljárási bírság kiszabása előtt ismételt határidő tűzésével fel kellett volna hívni. Az elrettentő hatást pedig az eljárás alá vont jövedelmi és vagyoni viszonyai keretében kell értékelni arra figyelemmel, hogy meg kell akadályozni és előzni a jogsértés feltárásának megghiúsítására irányuló törekvéseket, amelynek egy minősített esete, ha a potenciális jogsértés kőkemény kartell lehet.

93. A bírság összegének meghatározása tekintetében a vizsgálók és az eljáró versenytanács 92. pontban összegzett megközelítése közti különbséget az eljáró versenytanács a vizsgálók által figyelembe vett tényezőkhez arányosítva fejezi ki a következők szerint. A vizsgálók elemeiben összesen négy bírság összegét emelő (súly keretében a kartell eljárás, elrettentő hatás, felróhatóság és ennek keretében a szándékosság illetve vagyoni helyzet), egy csökkentő körülményt (súly körében az együttműködés) vettek figyelembe. A négy súlyosbító körülmény közül az eljáró versenytanács a kifogásolt magatartás kartell eljárásban való tanúsítását és az elrettentő hatást nem külön-külön tényezőként, hanem egymásra tekintettel és a vagyoni helyzet körében értékelte, amely arányaiban a bírság összegének felével való csökkentését teszi indokolttá. A további csökkentés irányába hatott, hogy nem állt fenn a felróhatóság keretében, hogy az eljárás alá vont jobb tudomása ellenére cselekedett volna (ez tehát nem teljes, hanem csak rész körülmény az arányosítás szempontjából, hiszen a felróhatóságot az eljáró versenytanács is megállapította), ezt viszont ellensúlyozta, hogy az eljáró versenytanács megállapíthatónak tartotta az eljárás elhúzódsát, de csak csekély mértékben. További – kismértékű – enyhítő körülményként értékelte az eljáró versenytanács, hogy utóbb (az eljárási bírságot követően) az eljárás alá vont eleget tett adatszolgáltatási kötelezettségének. Minderre figyelemmel az eljáró versenytanács az eljárási bírság összegét az eredetileg kiszabott bírságösszeg felénél némileg alacsonyabb mértékben határozta meg.
94. A vizsgálók a második Végzés 41. pontjában helytelenül hivatkoztak a kérelmező 2011. évben elért nettó árbevételének összegére, mert a vizsgálók pusztán a belföldi értékesítés nettó árbevételére vonatkozó adatokat – [...] Ft-ot – jelölték meg a kérelmező 2011-ben elért nettó árbevételeként. Azonban a Tpv. 61. §-ának (3) bekezdése alapján egyértelmű, hogy „*az előző üzleti évben elért nettó árbevétel*” összegéből (tehát a kérelmező belföldi értékesítésének és az export értékesítésének összegét magába foglaló teljes nettó árbevételéből) szükséges kiindulni, mely a kérelmező 2011. évi eredménykimutatása alapján [...] Ft volt, 2012. évben pedig [...] Ft-ot tett ki. Az előbbieket alapján megállapítható, hogy a 2011. évre vonatkozóan, a második Végzés meghozatalakor a kiszabható eljárási bírság maximuma a Tpv. 61. §-ának (3) bekezdése alapján [...] Ft volt, míg 2012-ben [...] Ft volt. Az eljáró versenytanács a csökkentett bírságösszeget a Tpv. 61. §-ának (3) bekezdésében meghatározott törvényi maximum keretei között állapította meg, mely a kérelmező 2011., és 2012. évi árbevételének figyelembevételével is a törvényi felső határt nem éri el, mert a csökkentett bírságösszeg a kérelmező 2011. évi nettó árbevételének a 0,022%-a, 2012. évi nettó árbevételének pedig a 0,024%-a. Itt jegyzi meg az eljáró versenytanács a kérelmező előadására, hogy a bírságnak mindig az adott vállalkozás adott ügyben elkövetett jogsértésének körülményeihez és nem a más vállalkozásokra kiszabott bírsághoz kell igazodnia.

VII.

Egyéb eljárási kérdések

95. Eljárás alá vont egyik jogi képviselője, dr. N. Cs. I. 2013. január 9-én kelt, Vj/23-146/2011. számú beadványában kérte az eljárással kapcsolatos iratok számára való kézbesítésének mellőzését. A Ket. 40. §-a (7) bekezdésének első mondata alapján, ha az ügyfélnek képviselője van, az iratokat a hatóság a képviselő részére küldi meg. Ennek a törvényi

előírásnak a korlátozására csak az ügyfél jogosult a Ket. 40. §-a (7) bekezdésének második mondata (kérheti, hogy jogi képviselőt ellenére az iratokat az ügyfél számára kézbesítsék), illetve a Ket. 40/A. §-ának (6) bekezdése alapján (a meghatalmazás korlátozása csak annyiban hatályos, amennyiben az magából a meghatalmazásból kitűnik). Jelen esetben azonban az eljáró versenytanács a kérelmet a fenti jogszabályhelyek Ket. 1. §-ának (2) bekezdésében írt alapelvek fényében való értelmezése mellett teljesíthetőnek tartotta, figyelembe véve, hogy az eljárás alá vontnak két meghatalmazott jogi képviselője van, így az iratok dr. N. Cs. I. számára való megküldésnek mellőzése nem eredményezi az ügyfél törvényben biztosított jogainak sérelmét.

96. A GVH hatásköre a Tpv. 45. §-án, illetékessége pedig a Tpv. 46. §-án alapul.

97. A jogorvoslati jogra vonatkozó rendelkezés a Tpv. 61. §-ának (3) bekezdésén és 82. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2014. február 4.

Váczai Nóra s.k.
előadó versenytanács tag

dr. Miks Anna s.k.
versenytanács tag

Dr. Tóth András s.k.
a Versenytanács elnöke
versenytanács tagként eljárva